

Arrest

nr. 174 243 van 6 september 2016
in de zaken X / IV en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2016 (zaak nr. 187 464).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 21 april 2016 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 24 mei 2016 en 1 juni 2016 die de partijen oproepen voor de terechtzitting van 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECROOCK *loco* advocaat J. BAELDE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) worden de beroepen gekend onder de rolnummers RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 188 507.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn, afkomstig uit Bagdad. U zou sinds april 2015 in een alcoholwinkel hebben gewerkt van een Koerdische uitbater en vriend Sami. Omdat u eerder op familiaal vlak wat tegenslag kende raakte u verslaafd aan alcohol en zag u bijgevolg in die winkel de ideale plaats om te werken. Volgens uw verklaringen is alcohol verkopen in strijd met uw geloof. Terwijl u aan het werk was in de alcoholzaak werd u dan ook betrapt door een vriend van Ali (C.). Diezelfde Ali behoort ook tot uw stam, de Kinani, en werkt bij de federale politie. Hij is daarop samen met één van uw broers teruggekomen om zeker te zijn dat u in de winkel werkte. Zij zouden u van ver gezien hebben. Toen u later die dag terug thuis kwam vroegen uw broers Adel en Imad u of u in de alcoholwinkel werkte, maar u ontkende. De dag daarop, op 26 juli, wachtten die twee broers u op aan de alcoholwinkel en hebben ze u beschoten. U werd niet geraakt en kon ontkomen. U zou die nacht op straat doorbrengen. De dag daarop, op 27 juli belde uw vrouw om te vertellen dat uw broers Adel en Imad naar de leider van uw stam waren gegaan om een document aan te vragen waarop u verbannen en vogelvrij verklaard zou worden. U zou daarop besloten hebben dat het niet veilig meer was voor u om naar huis terug te keren. Een dag later, op 28 juli werd bovendien dit document verdeeld in Bagdad. U zou nog een aantal dagen op straat leven en vervolgens verder trekken richting uw vriend Arkhan. U zou er tien dagen blijven logeren alvorens contact op te nemen met Sami, de uitbater van de winkel. Ondertussen deed u ook aangifte bij de politie en rechtbank. U zou na uw verblijf bij Arkhan zo'n twee dagen bij Sami blijven. U verliet op 13 augustus 2015 Bagdad en reisde illegaal via Erbil naar Turkije. Via Bulgarije, Griekenland en Nederland kwam u op 20 september 2015 aan in België waar u op 1 oktober 2015 asiel aanvraag.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten mee: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonstkaart en kieskaart. U bracht ook volgende gelegaliseerde kopieën mee: beslissing van het politiekantoor, uw verklaring bij het politiekantoor, de beslissing van uw stam, uw betalingsbewijs van de rechtbank, de beslissing van de rechtbank en uw huwelijksakte. U had ook een kopie van een voedselrantsoenkaart mee.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen en de door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielrelaas. Zo verklaarde u tijdens het gehoor met het CGVS dat u problemen kende met uw clan/familie omdat u in een alcoholzaak werkte en dit niet strookte met hun geloof (Gehoorsverslag CGVS, d.d. 12 februari 2016, p. 26). U verklaarde te werken in de alcoholzaak sinds januari of februari 2015 (CGVS, p. 10 & 24). Echter, tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) meldde u dat u werkte in de alcoholwinkel sinds april 2015 (Vragenlijst CGVS, d.d. 27 november 2015, vraag 3.5). Toen u met dit verschil werd geconfronteerd verklaarde u, eerder laconiek, dat het dan zo moest zijn (CGVS, p. 24), hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Bovendien verklaarde u ook tijdens datzelfde gesprek met DVZ dat uw familie u bedreigde omdat u alcohol dronk en dat alcohol drinken schadelijk is voor de familie (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan echter vreemd genoeg dat alcohol drinken geen probleem is, maar dat enkel alcohol verkopen verboden is. U voegde er ook aan toe dat u bedreigd werd omdat u alcohol verkocht (CGVS, p. 34). Vreemd genoeg gaf u ook mee dat u vroeger bij gelegenheden zelfs mocht drinken van uw broers (CGVS, p. 34). Toen u geconfronteerd werd met uw bewering bij DVZ dat u bedreigd werd omdat u alcohol dronk, zei u plots dat het thuis toch wel verboden was (CGVS, p. 35). Waarom u dan zou verklaren dat ‘drinken normaal is’ (CGVS, p. 34), is hoogst opmerkelijk. Tot slot is het bijzonder vreemd dat u, die toch al even beweerde verslaafd te zijn aan alcohol (eind 2013 – begin 2014, CGVS p. 26) en bovendien kort voor uw vertrek nog in een

alcoholzaak in Bagdad werkte, niet eens op de hoogte was van de prijsstijging van alcohol in Bagdad ten gevolge van de maatregelen van Daesh (CGVS, p. 12-13). De levering van alcohol wordt immers bemoeilijkt door geblokkeerde wegen wat een directe impact heeft op de prijzen. Volgens uw verklaringen zou u de prijsstijgingen echter niet gevoeld hebben wegens de veranderende dollar (CGVS, p. 13). Mocht u zich daadwerkelijk nog in Bagdad hebben bevonden en zich hebben ingelaten met het verkopen en verbruiken van alcohol, zou deze prijsstijging u echter niet meteen ontgaan kunnen zijn (zie blauwe map in administratief dossier).

U verklaarde dat u omwille van uw werk in de alcoholwinkel heel wat problemen kende, maar deze verklaringen komen weinig overtuigend over. Zo verklaarde u dat u door Ali (C.) en uw twee broers Adel en Imad op 26 juli 2015 beschoten werd toen u op het werk aankwam (CGVS, p. 26). Vooreerst is het bijzonder vreemd dat u over dit voorval eigenlijk met geen woord heeft gerept bij DVZ (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gezien de ernst van de feiten, is het zelfs onbegrijpelijk dat u hierover niets heeft verteld. Toen u gevraagd werd waarom u deze poging tot moord blijkbaar het vermelden niet waard vond bij DVZ gaf u aan dat men u had tegengehouden om meer te vertellen (CGVS, p. 27). Nochtans had u aan het begin van het gehoor aangegeven dat u niets was vergeten te vermelden (CGVS, p. 2). Bovendien slaagde u er niet in om een duidelijk beeld te scheppen van de plaatsen waar u (aangezien u niet meer naar huis kon - CGVS, p. 17 & 26 & 35) nadien zou hebben verbleven. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u op 26 juli het huis verlaten heeft en dat u daarop zo'n twee dagen bij uw vriend Sami in Mansour zou hebben verbleven (CGVS, p. 5). Nadien zou u bij een tweede vriend, Arkhan, onderduiken waar u zo'n acht tot tien dagen zou verblijven (CGVS, p. 5). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk u iets later zou verklaren dat u vooreerst een aantal dagen op straat zou hebben geleefd (CGVS, p. 23), daarna zou zijn ondergedoken bij Arkhan en dan pas naar Sami zou zijn getrokken (CGVS, p. 23), in plaats van omgekeerd. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u eigenlijk eerder iets anders had verklaard, zei u dat u dat nooit zo had gezegd (CGVS, p. 24). Bovendien moet ook worden vermeld dat u bij DVZ eigenlijk ook slechts één adres opgaf waar u zou verbleven hebben na uw vertrek thuis, terwijl u nu beweerde op twee verschillende adressen te hebben verbleven (CGVS, p. 23-24). Toen u hiermee geconfronteerd werd gaf u aan dat de dossierbehandelaar u toen niet de tijd gegeven heeft om alles in detail te zeggen (CGVS, p. 24). Hoe dan ook, even later beweerde u eigenlijk ook dat Sami zei dat u niet bij hem mocht komen omdat ook hij vreesde voor zijn leven (CGVS, p. 26). Op de koop toe gaf u nog iets later aan dat u niet bij Sami bent gebleven (CGVS, p. 35). Toen u met dit verschil geconfronteerd werd zei u dan plots weer dat u wel bij hem had verbleven en dat u van 30 juli tien dagen bij Arkhan verbleef en daarna tot uw vertrek bij Sami had verbleven (CGVS, p. 35). Waarom u dan eerst het omgekeerde zou beweren, later zou beweren dat u helemaal niet bij Sami had verbleven om dan nog eens later uw versie nogmaals aan te passen, is bijzonder tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas alleen maar verder.

De ongeloofwaardigheid blijkt verder ook uit de documenten die u ter ondersteuning van uw relaas hebt voorgelegd. Zo legde u documenten neer aangaande de klacht die u zou hebben neergelegd bij de politie en de rechtbank, alsook het bericht van uw clan (zie groene map in dossier). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit toegevoegde informatie blijkt dat alle documenten in Irak vervalst kunnen worden, of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten kunnen worden aangekocht. Over de documenten betreffende uw klacht verklaarde u bovendien dat het om gelegaliseerde kopieën ging en dat de originele documenten zich nog in het politiekantoor of de rechtbank bevonden (CGVS, p. 18-20). Echter, na het bekijken van deze documenten blijkt dat het helemaal niet om gelegaliseerde kopieën gaat, daar tekst en stempels duidelijk gekopieerd en afgeprint werden. Toen u hiermee geconfronteerd werd ontkende u eerst dat de stempels kopieën waren, gaf u later toch toe dat het een kopie was, maar zei u dat u dat toch gelegaliseerd noemde (CGVS, p. 30). Niet veel later gaf u echter gewoon toe dat het om kleurenkopieën ging en vermeldde u bovendien dat uw broer dat zo had meegekregen (CGVS, p. 30). Niet alleen komt zo de geloofwaardigheid van de documenten verder in het gedrang, daar kopieën altijd onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip- en plakwerk, uw bewering dat uw broer dat zo verkregen heeft duidt overigens op een serieus gesolliciteerd karakter en doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze documenten.

Bovendien -en belangrijker- stemt ook de inhoud van de documenten niet overeen met uw verklaringen ten aanzien van het CGVS. Zo blijkt uit de vertaling van uw verklaring bij het politiekantoor dat op 4 augustus uw broers Adel en Imad naar u thuis zijn gekomen en zij u de brief van de clan hebben overhandigd. Ze zouden u ook verteld hebben dat u het huis moet verlaten of dat u anders zou vermoord worden. U verklaarde dat u vandaag (d.d. 6 augustus) het huis zou hebben verlaten en zou ook de brief van de clan hebben afgegeven aan de politie (document 1 & 2, groene map toegevoegd aan administratief dossier).

Het is hoogst opmerkelijk dat u vooreerst ten aanzien van het politiekantoor zou verklaren dat de broers u persoonlijk de brief zouden komen overhandigen, terwijl u eigenlijk voor het CGVS had verklaard dat uw kopie naar u thuis werd opgestuurd (CGVS, p. 29), dat uw andere broer Kosay u die wou

overhandigen, maar dat u die niet wou hebben (CGVS, p. 26). Nog vreemder is echter dat u volgens de verklaringen bij het politiekantoor op 4 augustus nog thuis zou hebben gewoond en op 6 augustus het huis bent ontvlucht. Voor het CGVS verklaarde u echter dat u sinds 27 juli niet meer naar huis terug kon keren (CGVS, p. 17) en dat u vanaf 30 juli zo'n 10 dagen bij uw vriend Arkhan hebt verbleven (CGVS, p. 23). Waarom u dan zou verklaren bij het politiekantoor dat u nog thuis woonde is, opnieuw, hoogst opmerkelijk. Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat u het bij het politiekantoor klaarblijkelijk ook niet nodig achtte om te vermelden dat uw broers reeds hadden getracht om u te doden.

Verder spreekt ook de vertaling van het clanattest uw verklaringen tegen. Volgens uw verklaringen werd dit document op 28 juli 'naar overal' gestuurd (CGVS, p. 29). Los van het feit dat dit uw verklaring ten aanzien van het politiekantoor -dat uw broers deze hebben afgegeven - tegensprekt (zie supra), is het ook bijzonder opmerkelijk dat hoewel u beweerde dat deze brief op 28 juli 'overal naartoe' werd gestuurd, uit de vertaling blijkt daar ook handtekeningen op staan die later gedateerd zijn. Zo werd het getekend op 30 juli door het Comité-Generaal voor de sjeiks van de clans van Irak en zelfs 3 op augustus (Legalisatie door de voorzitter van het stadhuis). Waarom de voorzitter van het stadhuis dergelijk document overigens zou legaliseren is nog maar zeer de vraag.

Tot slot wijkt ook de datum waarop u het politiekantoor en de rechtbank zou hebben bezocht af van uw verklaringen ten aanzien van het CGVS. Zo vermeldde u aanvankelijk dat u op 5 augustus naar de rechtbank ging en op 6 augustus naar het politiekantoor moest gaan (CGVS, p. 19). Niet veel later wijzigde u echter uw versie en vertelde u dat u op 5 augustus naar de rechtbank ging en nog dezelfde dag naar het politiekantoor bent gegaan (CGVS, p. 29). Wat meer is, u beweerde zelfs dat er iemand van de rechtbank u toen vergezeld op weg naar het politiekantoor (CGVS, p. 29). Uit het document van de rechtbank blijkt inderdaad dat u op 5 augustus naar de rechtbank zou gegaan zijn, maar uit het document van het politiekantoor blijkt dat u uw aangifte op 6 augustus zou hebben gedaan. Waarom u dan zou verklaren dat u dezelfde dag bent gegaan en dat er u nota bene iemand heeft vergezeld tussen de twee verschillende plekken is bijzonder vreemd.

Bovenstaande incoherenties ondermijnen uw relaas finaal en zorgen ervoor dat geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw relaas, noch aan de door u neergelegde documenten.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas blijkt overigens ook nog eens uit de door u geschetste reisweg. Zo was het opvallend dat u naast Nederland geen enkel ander land kon opnoemen dat u na Griekenland zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 22), noch legde u geen enkel document of begin van bewijs neer ter staving van uw beweerde reisweg (geen foto's, vervoersbewijzen, ...). Uw paspoort zou bijvoorbeeld een goed bewijs vormen ter staving van de door u geschetste reisweg, echter op de vraag waar uw paspoort naartoe was verklaarde u eerst dat u geen paspoort had (CGVS, p. 14), maar vulde u later vreemd genoeg aan dat u er wel één had, maar dat u het bij deze reis niet had gebruikt (CGVS, p. 21). Op de vraag waar het paspoort zich dan bevond antwoordde u dat het thuis lag, maar dat u niet wist waar (CGVS, p. 21). Hetgeen bijzonder opmerkelijk is, aangezien u ten aanzien van DVZ had verklaard dat uw paspoort werd afgenomen door de smokkelaar in het Noorden van Irak en door hem gescheurd en weggegooid werd (Verklaring DVZ, d.d. 27 november 2015, p. 9 vraag 24). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u dat niet gezegd had en dat het vast een fout van DVZ was (CGVS, p. 21). Dergelijke verklaring is absoluut niet afdoend en doet vermoeden dat u uw paspoort probeert achter te houden voor de Belgische asiendiensten, daar de inhoud wellicht niet zou stroken met uw verklaringen en u ons liever geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde zijn niet van de aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonstkaart, kieskaart, voedselrantsoenkaart en huwelijksakte tonen aan dat uw roots in Irak liggen, hetgeen het CGVS niet betwist. De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw

administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd.

De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van

dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij stelt afkomstig te zijn van Bagdad, waar de veiligheidssituatie in tegenstelling met wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) voorhoudt precar is.

Verzoeker citeert uit de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van oktober 2014. Tot op heden is de richtlijn van UNHCR dat bescherming hoogstwaarschijnlijk nodig is. Bescherming dient aldus de regel te zijn en het gebrek aan bescherming de uitzondering.

Dagelijks wordt bericht over de vele aanslagen die er plaatsvinden. Bovendien zijn er uiteraard nog vele aanvallen die niet in de media verschijnen doch wel plaatsvinden. Verzoeker verwijst naar de website www.iraqbodycount.org en haalt bij wijze van voorbeeld aan dat er op 12 en 13 april 2016 respectievelijk 6 en 10 mensen werden gedood in Bagdad. Verder verwijst hij naar een aanslag op het dorp al-Asriya, ten Zuiden van Bagdad. Verzoeker citeert voorts uit het “*World Report 2016*” van Human Rights Watch, waarin de extreem onveilige situatie in Irak wordt bevestigd. Eveneens verwijst hij naar een rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 26 januari 2016 omtrent onder meer de ernstige mensenrechtenschendingen in Irak.

Verzoeker wijst erop dat hij een man is zonder familie in Irak (gelet op de problemen met zijn familie). Hij kampt bovendien met een verslaving die de nodige begeleiding vereist om te overwinnen. In Irak is er niemand die hem deze zorgen kan geven. Verzoeker kan niet rekenen op bescherming vanwege zijn overheid. Deze is zelf mee verantwoordelijk voor de mensenrechtenschendingen. Verder verwijst verzoeker naar informatie omtrent het corrupte karakter van de Iraakse samenleving.

3.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): de voormelde informatie van UNHCR (bijlage 3), een uitprint van de website www.iraqbodycount.org (bijlage 4), een artikel uit “*de Standaard*” (bijlage 5) en informatie over corruptie in Irak (bijlage 6).

3.2. Verweerder legt op 20 juni 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Het betreft de COI Focus “*IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 20 juni 2016.

3.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijk en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan verzoekers asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt hierin gemotiveerd dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop hij in een alcoholwinkel zou zijn beginnen werken; (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de reactie van zijn familie op zijn eigen alcoholgebruik en/of op zijn werk in een alcoholwinkel; (iii) het gelet op zijn beweerde alcoholverslaving en beroepsactiviteiten niet aannemelijk is dat hij niet op de hoogte was van de prijsstijging van alcohol in Bagdad; (iv) zich een ernstige omissie vertoont in zijn verklaringen bij de DVZ, alwaar hij het schietincident met zijn broers niet vermeldde; (v) hij meermaals tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats(en) waar en de personen bij wie hij nadien zou hebben verbleven; (vi) de ongeloofwaardigheid van zijn relaas verder blijkt uit (zijn verklaringen over) de documenten die hij ter ondersteuning van dit relaas neerlegde; (vii) de inhoud van deze documenten op meerdere punten in strijd zijn met zijn verklaringen; (viii) de ongeloofwaardigheid van zijn relaas ook nog eens blijkt uit zijn verklaringen over zijn reisweg en (het verlies van) zijn paspoort; (ix) de overige documenten niet van die aard zijn dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker geheel niet worden aangevochten, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielaanvraag en vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven en in dit kader onder meer poneert dat hij zou kampen met een alcoholverslaving en problemen kent met zijn familie, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict.

In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend

conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

De Raad dient te oordelen op basis van de elementen in het dossier op het ogenblik van de sluiting der debatten. Uit zowel de door verzoeker aangevoerde (rechtsplegingsdossier, stuk 1), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten zeer uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen en vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten.

Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakzen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS